

Dosarul nr. 2ra-2167/2019

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: A. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

Î N C H E I E R E

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Șușu, reprezentat de avocatul Violina Munteanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Șușu împotriva Cristinei Axentieva, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți cu privire la decăderea din drepturile părintești, împotriva deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 14 august 2017, Dumitru Șușu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cristinei Axentieva, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a fost în relații de concubinaj cu Cristina Axentieva și la 01 iunie 2011 s-a născut copilul XXXXX.

Reclamantul a specificat că s-a aflat în relații de concubinaj cu pârâta până în anul 2012 și deoarece nu s-au înțeles, fiul XXXXX a rămas la educația și întreținerea pârâtei.

De asemenea, a menționat că pârâta a dus un mod de viață nedemn, făcând abuz de băuturi alcoolice, inițiind mereu certuri, iar el a fost nevoit să îngrijească copilul și să-l protejeze de influența negativă a mamei.

A declarant că începând cu anul 2012 și până la momentul adresării cu acțiune în instanță, copilul minor XXXXX a locuit și s-a aflat la îngrijirea și întreținerea sa.

Totodată, reclamantul a învederat că prin sentința din 03 noiembrie 2016 a Judecătoriei Bălți, Cristina Axentieva a fost condamnată la 6 ani și 8 luni de închisoare.

Mai mult, a invocat că pârâta prin comportare amorală influențează negativ dezvoltarea copilului minor. Iar, din motiv că pârâta s-a eschivat de la obligațiile părintești, reclamantul consideră necesar a solicita determinarea domiciliului copilului minor cu dânsul

Prin hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru

Șușu împotriva Cristinei Axentieva, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Bălți cu privire la decăderea din drepturile părintești.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 04 ianuarie 2019, Dumitru Șușu a înaintat apel și a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Dumitru Șușu și a fost menținută hotărârea din 11 decembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, prin prisma art. 58, 60, 67-68 Codul familiei, a considerat ca fiind neîntemeiat apelul declarat, concluzionând în sensul menținerii hotărârii primei instanțe.

Instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond, prin care a indicat că aflarea în detenție a unui părinte nu este temei pentru privarea din drepturi părintești, nefiind constatată eschivarea cu rea-credință a Cristinei Axentieva de la îndeplinirea obligațiilor părintești. Or, în perioada deținerii în penitenciar, ultima nu a avut posibilitatea reală de a-și îndeplini obligațiile părintești fiind constrânsă de posibilitatea de a comunica cu copilul.

Totodată, Colegiul menționat că principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui – o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o. Conform art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala, astfel, concluzionând că părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești numai în anumite cazuri, expres prevăzute de norma legală.

Mai mult, instanța de apel a învederat că criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copiii minori îl reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

În consecință, Colegiul a constatat că nu a fost dovedită existența pretențiilor invocate de către apelant și nici nu s-a prezentat careva bază probatorie întru confruntarea celor solicitate, fapt ce contravine normelor legislative, or, prin prisma art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La 01 octombrie 2019, Dumitru Șușu, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Recurentul în susținerea cererii de recurs a mai invocat argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 09 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 30 iulie 2019 (f.d. 233, Vol. I).

Recurentul a recepționat decizia motivată în data de 06 august 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 235, Vol. I)

Astfel, recursul declarat la 01 octombrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dumitru Șușu, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Șușu, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Dumitru Șușu, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Dumitru Șușu, reprezentat de avocatul Violina Munteanu, împotriva deciziei din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat